

זמירה 5753 פאר העדר שלנו

ב-4 ההמלטות שלה הביאה 4 עגלות, אולם רק שתיים נשארו בעדרנו; הבת הראשונה נדדה עד ליטבתה, השניה — מתה מגוף זר והשלישית — „זריזה” — המליטה בגיל של 26 חודש בינואר 1962 וב-185 ימי החליבה הראשונים הניבה 5327 ק"ג; עד סיום התקופה היא תיחלב עוד כ-120 יום, ומסתבר שבת זו לא תבייש את האם. נקוה שגם הבת הרביעית לא תפגע בכבוד המשפחה.

הרושם שלנו הוא ש„זמירה” מורישת בצורה בולטת מאוד את מבנה הגוף שלה לצאצאיה. כי כל 4 הבנות דמו לה דמיון רב. כל הנכנס לחצר הפרות יופתע מיד מהופעתה של „זמירה”; היא ארוכת-גוף למעלה מהרגיל, דמותה — זוויתית, עטינה צמוד יפה לגוף ומבנהו סימאטי; רי; מזגה נוח מאוד וכושר הזלילה שלה הוא מחוץ לתחרות; אגב — גם בנותיה אינן מפגרות אחרי אימן בתורת האכילה.

ואחרון אחרון — כושר ההיחלבות של „זמירה”: היא מוסרת את שפעת החלב ללא כל קאפריות ועטיניה מחוסנים, כנראה, בפני כל מרעין בישין, כי טרם ידעה חולי.

הפעם הרתה „זמירה” ל„ברק” המפורסם ואם פרי בטנה יהיה בן-זכר, נגדלהו כפר-עזר לעדרנו.

פולי

קיבוץ מגן, אוגוסט 1962

אך לעתים רחוקות יזכה הבוקר בפרה מושלמת בכל המעלות כ„זמירה”! אנסה איפוא לספר בשורות מעטות מי היא „זמירה” ומהו פרי-ההילולים שהביאה לנו.

ראשית-כול — מלים אחדות על ייחוס-אבות שלה: היא נכדתה של פרה הולשטיינית מארצות הברית ואביה הוא „שרביט”. כידוע, חלוקות הדיעות בענין סגולותיו של „שרביט” — יש מהללים אותו ויש מגנים אותו; מהניסיון שלנו אוכל להגיד שבנותיו נושאות חן בעינינו והן תופסות עמדה נכבדה בעדרנו, בכמות ובאיכות גם יחד.

„זמירה” נולדה ב-6.1.54 ועד עתה סיימה רק 4 תקופות חליבה משום שנתאחרה בהמלטתה הראשונה. כפי שמתברר מהנתונים על תגובותיה הרי היא העניקה לנו פיצוי נדיב למדי על פרי-גורה בהמלטתה הראשונה; ואלה הן תגובותיה:

תקופת חליבה	חלב ק"ג	שומן ק"ג	שומן %	ימי חליבה	ממוצע ליום ק"ג
1	8,263	241	2.90	379	21.8
2	8,813	268	3.03	303	29.0
3	12,477	355	2.84	487	25.7
4	12,562	379	3.01	322	39.1
ס"ה	42,115	1,243	—	1,491	—
ממוצע	10,528	311	2.95	373	28.2

זו טות

- בעל חווה בצפונה של קנדה, שלא הצליח להכין מספוא לבהמותיו לעונת החורף, הזין אותם בדגים. הוא פיזר מלח על הדגים והגיש אותם באיבוסים, כשהם מתובלים במעט תחמין. בראשונה בחל הבקר בדגים, אכל את התחמין וליקק את המלח שעל גבי הדגים, אולם, בהציק להן הרעב, התחילו הבהמות לנגוס בדגים ולבסוף התרגלו למזון זה וכילו בממוצע יומי כ-10 ק"ג. כמות התחמין לראש וליום עמדה באותה עונה על 1 ק"ג בס"ה. בסופה של עונת החורף נוכח בעל החווה שהבהמות התקיימו יפה על תפריט זה, מבלי שנגרם להן נזק כלשהו.
- ההשקעה לכל עובד בחקלאות בארה"ב היא למעלה מפי שתיים מזו הדרושה לעובד אחד בתעשייה.
- גזע השאָרולה נוצר והתגבש בגליל שאָרולה שבצרפת לפני כ-250 שנה. הוא התפשט מהר מאוד בכל ארץ צרפת וכיום נמנים עם גזע זה למעלה מ-2 מיליון ראש, המוחזקים ב-45 אלף משקים.
- בקר מגזע זה הוכנס לצפון אמריקה ב-1930, דרך מאַקסיקו. היבוא של פרים ופרות טהורי-גזע מצרפת למקסיקו נמשך עד 1937. לארה"ב הובאו הבהמות הראשונות ממאקסיקו בשנת 1934.
- כ-42% מהקרע החקלאית שבארה"ב (944 מיליון אקר) ניצולם היחיד והבלעדי בשנת 1959 היה בדרך הרעייה של בהמות-הבית.